

Kmetovo veselje.

I.

Smejejo se zlati žarki
raz nebó pomladi.
Jaz z voliči grem po vasi —
ej, voliči kam bi radi?

Polje, polje za vasico,
in za poljem plodna njiva!
Tja nas vabi, oj voliči,
gruda, mati ljubezniva.

II.

Njivica zlata, njivica,
jaz te zorám,
njivica zlata, njivica,
prej si pokoja ne dam.

Naj le namoči me pot,
v črno bo grudo rosil,
ej, in iz njega življenje bo vzklilo,
ej, in iz njega klas bo vzklil.

Pa vzvaloví potem žito,
polno skrivnosti, blaženih sanj,
moje veselje, moja srečica
bode gledati vanj . . .